

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.388/2021/11. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2021. október 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. június 18. napján kihirdetett 20.B.2/2019/232. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre, III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) évre felfüggeszti, és mindkét vádlott esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

Az eljárás során lefoglalt 11. tétel alatti mobiltelefon és 12. tétel alatti mobiltelefon bűnjelek a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.3150/2019. szám alatt kerültek bevételezésre.

A bűnügyi költség összege helyesen: 1.426.513 Ft, melyből I.r., II.r., III.r. vádlottak egyetemlegesen 648.700 Ft-ot, II.r. és III.r. vádlottak egyetemlegesen 179.308 Ft-ot, I.r. vádlott 312.016 Ft-ot, II.r. vádlott 61.490 Ft-ot, III.r. vádlott 117.451 Ft-ot köteles megfizetni az állam javára, míg 107.548 Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I. r. vádlott vonatkozásában a 2017. november 27. napjától 2021. június 18. napjáig rendeli beszámítani a letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 68.993.- (hatvannyolcezer-kilencszázkilencvenhárom) forint bűnügyi költség merült fel, melyből I. r. vádlott 38.903.- (harmincnnyolcezer-kilencszázhárom) forintot, és III. r. vádlott 30.090.- (harmincezer-kilencven) forintot visel.

II. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma:

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék 2021. június 18. napján kihirdetett 20.B.2/2019/239. számú ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kábítószer- kereskedelem büntetében, melyet társtettesként követett el, ezért mint visszaesőt 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Rögzítette, hogy az I.r. vádlott a szabadságvesztés büntetéséből annak $\frac{3}{4}$ -ed részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, valamint vele szemben 59.200 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

[2] II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében, valamint a Btk.184/B.§ (1) bekezdés b) pont II. fordulatában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében, ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Rögzítette, hogy a II.r. vádlott a szabadságvesztés büntetés $\frac{2}{3}$ -ad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[3] III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért 1 év szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rögzítette, hogy a III.r. vádlott a szabadságvesztés büntetés $\frac{2}{3}$ -ad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[4] A törvényszék rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, melyek közül a 10. tétel alatt hidegindító bűnjel lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte I.r. vádlott részére, míg a többi bűnjelet elkobozni rendelte.

[5] Kötelezte a vádlottakat az eljárás folyamatban felmerült 1.399.313 Ft bűnügyi költség oly módon történő megfizetésére, hogy I.r., II.r. és III.r. vádlottak egyetemlegesen 648.700 Ft, II.r. és III.r. vádlottak egyetemlegesen 179.308 Ft-ot kötelesek megfizetni, míg külön I.r. vádlott 296.596 Ft, II.r. vádlott 58.871 Ft, míg III.r. vádlott 100.432 Ft-ot fizessen meg az állam javára, míg a fennmaradó 115.406 Ft-ot az állam terhén hagyta.

[6] Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, II.r. vádlott és védője a bűnügyi költség mérséklése, míg III.r. vádlott védője téves jogi minősítés jogán a büntetés enyhítése, másodlagosan az ítélet megalapozatlansága és a kétszeres értékelés tilalmába való ütközés okán felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést (Miskolci Törvényszék 20.B.2/2019/232. jegyzőkönyv, 236. utóirat).

[7] I.r. vádlott védője a perorvoslat írásbeli indokolásában (5. számú másodfokú irat) a korábban bejelentett fellebbezésében foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem kellő alapossággal és nem megfelelő mértékben foglalkozott az ügy tárgyát képező egyes kábító hatású anyagok jogi minősítésével a jogszabályi környezet megváltozásával. Véleménye szerint kiemelt jelentősége van az ügyben a szakértői vélemények jogi értelmezésének, a jogi környezet változása vizsgálatának, azonban az ítélet ezt érdemben nem tárgyalja, miképpen a lefoglalt anyag kereskedési célú megszerzésének megállapítására vonatkozó tényeket és az azt alátámasztó bizonyítékokat sem vonultatja fel elégséges terjedelemben. Indokolásában hivatkozott, hogy az ügyfele letartóztatásban töltött ideje elegendő volt a büntetési célok eléréséhez, további szabadságelvonás vonatkozásában nem indokolt, különös tekintettel arra, hogy szabadlábra helyezését követően elhelyezkedett igazolt munkaviszonnyal, azonban további szabadság elvonás azzal járna, hogy a társadalom számára hasznos tevékenységet végző ügyfelének meg kellene szüntetnie a munkaviszonyát. Mindezekre tekintettel másodlagos indítványban kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg és ügyfele számára további szabadságvesztéssel nem járó büntetést szabjon ki.

[8] Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú bíróság ítéletét.

[9] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.305/2019/22. szám átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[10] Megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat részletesen, a logika szabályainak és a törvénynek megfelelően értékelte, számba vett minden olyan bizonyítási eszközből származó bizonyítékot, amely a tényállás megállapításánál jelentőséggel bírt.

[11] Ennek során részletesen elemezte az ügyben vagy kihallgatott, vagy felolvasott tanúvallomások alapján,,,, .., illetve tanúk vallomásait, az igazságügyi vegyész- és orvosszakértői véleményeket, a titkos adatszerzés eredményét, a házkutatás, a lefoglalás adatait, és ezeket mérlegelve adta indokát annak, hogy a vádlottak vallomása mely körben és miért fogadható el, illetve azt mely körben vetette el.

[12] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és a terhükre rótt cselekmény jogi minősítése és törvényes. A kábítószer-kereskedelem fogalmilag a folytatólagosságot kizárja, a cselekmény természetes egység, amelyből az is következik, hogy a cselekmény minősítése az összegzett kábítószer mennyiség szerint történik. Jelen ügyben a vádlottak cselekményének minősítése a házkutatások alkalmával lefoglalt kábító hatású anyagok tiszta hatóanyag tartalmának alapul vételével történt (ítélet 17., 31., 38. bekezdései).

[13] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen feltárta álláspontja szerint és súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott büntetések, figyelemmel a jelentős időmúlásra eltérnek a középértékes büntetés kiszabási elvektől, de igazodnak a cselekmény absztrakt magas fokú társadalomra veszélyességéhez és

a bűnösségi körülményekhez. Helyesnek ítélte az ítélet egyéb rendelkezéseit is, így az I.r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonelkobzás alkalmazását és annak összezszerűségét, valamint a bűnügyi költség viselésről szóló rendelkezéseket is.

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezések elintézésére a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 599. § alapján nyilvános ülést tűzött ki.

[15] A nyilvános ülésen I. r. vádlott védője az írásban indokolt fellebbezésében foglaltakat fenntartotta. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg további szabadságvesztéssel nem járó büntetést szabjon ki.

[16] II. r. vádlott védője előadta, hogy az elsőfokú ítélettel kapcsolatban a szabadságvesztés kiszabása és annak felfüggesztése miatt is jelentett be fellebbezést, illetve a bűnügyi költség vonatkozásában is. A nyomatékossnak tekintett enyhítő körülmények miatt, - melyek között felesége terhességét, fennálló munkaviszonyát jelölte meg - méltányos ítélet kiszabását kérte.

[17] III.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság előtt kifejtett perbeszédemben foglaltakat, az ott kifejtett érvelést, jogi indokolást és indítványokat változatlanul fenntartotta. Az elsőfokú ítélet álláspontja szerint megalapozatlan és iratellenes. A szakértő bevizsgálta és azt a véleményt adta, hogy ez nem kábítószer, hanem gyógynövény hatású anyag volt. Vegye figyelembe az ítéltábla a nagyfokú időmúlást. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében felülvizsgálni szíveskedjenek és a tényállás hiányosságainak kiküszöbölése történjen meg és a jogi minősítés megváltoztatása eredményeként szabadságvesztéssel nem járó büntetést szabjon ki.

[18] Az ügyész a nyilvános ülésen nem vett részt.

[19] A védelmi fellebbezések nem alaposak.

[20] Az ítéltábla II. r. vádlott esetében a fellebbezés irányára és jellegére tekintettel – szankció és perorvoslat – az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.590.§ (3) bekezdése alapján bírálta felül annak megjegyzésével, hogy az adott perjogi helyzetben a Be.580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek. A törvény a bűnösség beismerésének elfogadása esetén a fellebbezési jogot korlátozza. A Be. 583. § (3) bekezdése szerinti jogorvoslatnak pedig szükségszerű következménye a korlátozott felülbírálat.

[21] A Be. 590. § (3) bekezdése folytán, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

[22] A Be. 590. § (5) bekezdés a) és c) pontja azonban a felülbírálatot kiterjeszti az eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására, és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is. A felülbírálat ezért csak részben korlátozott és ez elsődlegesen

a Be. 591. § (2) bekezdés a., pontjában szabályozott teljes tényálláshoz kötöttségben nyilvánul meg, mert a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálja, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Mindez a Be. 561. § (3) bekezdés c., pontjában megjelölt ügynevezett történeti tényállásra vonatkozik és nem zárja ki a Be. 591. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott tények módosítását.

[23] Kérdés, hogy ami nem sérelmezhető, az felülbíráható-e. Ezen eljárásjogi kérdésre a Be. 606. § (3) bekezdése ad választ, mely büntethetőségi akadály esetén vizsgálhatóvá teszi a bűnösség beismerésének elfogadása esetén is a felmentés vagy az eljárás megszüntetésének vizsgálatát.

[24] Miként az ítéltábla már utalt rá a (történeti) tényállás megalapozottságát II. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[25] A vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok módosításának azonban nem volt törvényi akadálya. Ennek indokoltsága azért merült fel, mert a másodfokú elbírálás idején a bünygyi nyilvántartás adatai már nem tartalmazták valamennyi az elsőfokú ítéletben írt korábbi elítéléseit. Ennek indoka a Btk. 97. § (2) bekezdése, mely szerint a közhiteles nyilvántartásban már nem szereplő elítélés kapcsán a hátrányos jogkövetkezmény már nem állapítható meg. (Miskolci Városi Bíróság 28.B.572/2007/2. számú, illetve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Bfk.278/2007/3. szám, valamint a Sátoraljaújhelyi Városi Bíróság B.480/2005/2. számú ítéletei).

[26] I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában azonban az ítéltábla a bejelentett perorvoslatok folytán a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján eltérő törvényi rendelkezés hiányában az ítélet megalapozatlanságát, illetve az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A perorvoslat ugyanis támadta a tényállást és a bűnösség megállapítását, így a másodfokú eljárásban a törvény fő szabálya értelmében teljes volt a felülbírálat.

[27] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, amely hatályon kívül helyezési okot képezne. Az Ítéltábla az eljárási szabályok vizsgálatát követően arra a meggyőződésre jutott, hogy a Törvényszék a tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban az kisebb mértékben kiegészítésre, pontosításra szorul az iratok tartalma alapján a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja és a Be.599.§ (2) bekezdésnek a) pontját is felhívva:

[28] I. r. vádlott korábbi büntetéseinek felsorolása körében hiányzik valamennyi esetében az elkövetési idő, mely a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2007. május 2. napján jogerőre emelkedett 6.B.XIV.424/2016/10. számú ítélete vonatkozásában 2005. november 6.

napja; a Sátoraljaújhelyi Városi Bíróság 2012. szeptember 20. napján jogerőre emelkedett B.578/2011/18. számú, illetve a Miskolci Törvényszék 2.Bf.681/2012/4. számú ítélete esetében az elkövetési idő: 2008. május 8. napja, míg a Miskolci Járásbíróság 2013. május 10. napján jogerőre emelkedett 41.B.3316/2012/12. számú ítélete esetében 2011. július 21. napja.

[29] II. r. vádlott esetében a Sátoraljaújhelyi Városi Bíróság 2006. szeptember 19. napján jogerőre emelkedett B.46/2006/15., illetve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 3.Bf.1041/2006/14. számú ítélete esetében pedig 2005. november 27. napja.

[30] III. r. vádlott esetében a Sátoraljaújhelyi Járásbíróság 2017. április 19. napján jogerőre emelkedett 2.Bpk.30/2017/2. számú határozata esetében az elkövetési idő 2016. december 18. napja, míg a Sátoraljaújhelyi Járásbíróság 2018. március 28. napján jogerőre emelkedett 1.Bpk.21/2015/2. számú ítéletében foglalt cselekmény esetében az elkövetési idő: 2016. március 24. napja.

[31] Az ítélet [21] bekezdése pontosítandó akként, hogy I. r. vádlott 2016. májusától júniusáig terjedő időszakban két heti rendszerességgel, legalább három alkalommal értékesített kristály elnevezésű kábítószerrészére.

[32] A bíróság azért látta indokoltnak ezen pontosítást, mert az ítélet [51] bekezdésében az első bírósági mérlegelés legalább három alkalommal történő kábítószer vásárlás megállapításáról határozott.

[33] Az így pontosított, illetve kiegészített tényállás most már megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be.593.§ (3) bekezdése alapján.

[34] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek, a Be.593.§ (1) - (3) bekezdéseiből következőleg.

[35] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokon eljáró törvényszék helytállóan vont következtetést mindhárom vádlott bűnösségére.

[36] A Btk. 176. § (1) bekezdése alapján, aki kábítószer kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik kábítószer-kereskedelem büntette miatt felel és 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (3) bekezdés szerint a büntetés 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha a bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerre követik el. Az elbíráláskor hatályos Btk. 461. § (1) bekezdés d) pont db) alpontja szerint a 176-180.§ alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyagtartalma AB-CHMINAKA, MDNB-CHMICA, AM-2201, AB-PINACA, AB-FUBINACA, ADB-FUBINACA esetében a 0,05 gramm mennyiséget nem haladja meg. Az elbíráláskor hatályos Btk.461.§ (1) bekezdése szerint a 176-180. § alkalmazásában az (1)-(2) bekezdés szerinti kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros mértékét meghaladja.

[37] A Be. 188. § (1) bekezdése rögzíti, hogyha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges szakértőt kell alkalmazni. Jelen ügyben a lefoglalásra került kábítószerrel kapcsolatban a vegyész szakértő elvégezte a számítási módszerek felhasználásával a tiszta hatóanyag tartalom meghatározását az igazságügyi orvosszakértővel egyetemben.

[38] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság hatóanyag tartalom megállapításaival, mely kétségtől az eljárás során többször is elvégzett szakértői vizsgálatokon, valamint a bírósági eljárás során meghallgatott szakértői megállapításokon alapult. Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a szakértői megállapításokból és állapította meg az egyes vádlottakat terhelő kábítószer mennyiségét és hatóanyag tartalmát, azonban a [31] bekezdésben megjelölt megállapítása, miszerint önmagában a korábban értékesített tételek nélkül is meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag mennyisége I. r. vádlott esetében, nem felel meg a kialakult bírói gyakorlatnak.

[39] A BH.2005/279. számú eseti döntés értelmében a lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer mennyiség tiszta hatóanyag tartalmának megállapítása nem a vegyész szakértő feladata, az a bíróság kizárólagos ténymegállapítási körébe tartozik. A mérlegelt bizonyítékok alapján a tényállásban megállapított hozzávetőleges mennyiségek számításba vétele nem a vegyész szakértő feladata, hanem a bíróság ténymegállapításához kapcsolódik az, hogy a vádlottak (jelen esetben I. r. vádlott által elkövetett kábítószerrel visszaélés bűncselekménye vagy kereskedése, a csekély mennyiségre elkövetettnek, vagy a csekély mennyiség felső határát meghaladó, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő vagy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladónak minősül. A lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer mennyiség alapján a tiszta hatóanyag tartalom számításánál az ORFK Bűnügyi Szakértő és Kutatóintézetben évente megvizsgált fekete piaci kábítószer készítmények átlagos hatóanyag tartalmáról az alsó és felső értékhatár figyelembevételével táblázatban, kábítószer fajtánként közölt legkisebb hatóanyag tartalom az irányadó és a jogi minősítést az e táblázatban megjelölt legkisebb hatóanyag tartalom számításával kell megállapítani.

[40] Az első fokon eljáró bíróság az ítéletében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ezen le nem foglalt és I. r. vádlott által értékesített kábító hatású anyagok esetében a tiszta hatóanyag tartalom megállapítására nem került sor, annak ellenére, hogy a Kúria 1/2007. Büntető Jogegységi Határozata - a kábítószerre elkövetett bűncselekmények értelmezése kapcsán - I/3. pontja szerint természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása teremthet, és ennyiben, azaz az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások viszonyában összegződhetnek a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével a kábítószer mennyiségek. A természetes egységbe tartozó rész cselekmény esetében szükségszerű következménye a kábítószer mennyiségek összegzése és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó és nincs jelentősége annak, hogy az össz mennyiség egésze vagy egy része valamilyen módon már megsemmisült.

[41] Mindezek figyelembevételével az elsőfokú bíróság ugyan elmulasztotta a nem értékesített, de le nem foglalt kábító hatású anyagok tiszta hatóanyag tartalmának

kiszámítását, azonban az I.r. vádlottól lefoglalt 9,16 gramm tiszta hatóanyag tartalom mennyisége már önmagában meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, hiszen annak 916 %-a volt.

[42] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék kábítószer-kereskedelem tekintetében rögzített indokolásában foglaltakkal is. Megjegyezve azonban a következőket:

Az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat IV. részében az alábbiakat taglalja: A kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez, megőrizve a BK.155. számú állásfoglalás II/5/b. pontjának elvi tartalmát, a BH.1099.101. számú eseti döntés ad iránymutató szempontokat. Ezekben elvi érveléssel kifejtettek szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, adásvételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kereskedés elkövetési fordulatának – eltérően a forgalomba hozattól – a kísérleti stádiuma általában kizárt.

[43] Tehát a kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladókhoz, illetve a fogyasztóhoz, így például a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását. Az elkövető haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában (BK. 155 vélemény II/5).

[44] A BH.2013.264. számú eseti döntés arra világít rá, hogy a kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenően több résztvétekenységből - például eladók, vevők felkutatása a kábítószer tárolása, csomagolása, szállítása stb. - tevődhet össze. Ezért a résztvétekenységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi, vagy társtettesi elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása. Az elkövető, amennyiben haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában cselekménye kereskedésként a törvényi rendelkezésnél fogva mindig tettesi vagy több személy esetében társtettesi magatartás.

[45] Az ítéltábla osztotta azon főügyészégi megállapítást, hogy a kábítószer-kereskedelem fogalmilag a folytatólágosságot kizárja, a cselekmény természetes egység, amelyből az is következik, hogy a cselekmény minősítése az összegzett kábítószer-mennyiség szerint történik, tehát a 2016. november 9-i lefoglalások időpontja határozza meg a Btk.461.§ (4) bekezdése szerinti és a Btk. 176-180.§.-ban nem szereplő kábítószer mennyiségek szerinti bűncselekményi minősítést. Tény, hogy jogszabályváltozás következtében módosult a Btk. 461.§. (1) bekezdésének db) alpontja, azonban ez nem befolyásolta a minősítést, hiszen a kábítószer-kereskedelem esetében jelentős mennyiségű meghatározás szerepel, és a kábítószer birtoklás esetében van jelentősége a különösen jelentős mennyiségnek. Nem vitatható azonban, hogy a lefoglalt kábító hatású anyagok kábítószernek minősültek a lefoglalás időpontjában, melyet igazságügyi vegyészszakértő véleménye támasztott alá.

[46] Továbbá nem hagyható figyelmen kívül I.r. vádlott édesapja tulajdonát képező ingatlanban foganatosított házkutatás során lefoglalt eszközök sem, (mérleg, teáskanal, fóliatekercs, szájmaszk, tölcsér, szűrőkanál) amelyek kétségtől az anyag kipurciózását segítették, megerősítve ezzel a kereskedői magatartást.

[47] Fentiekből következik tehát, hogy a törvényszék I. r., II. r. és III. r. vádlottak cselekményeit törvényesen minősítette.

[48] Egyetértett az ítéltábla a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában megállapított társtettesi elkövetéssel is valamennyi vádlott vonatkozásában, tekintettel arra, hogy a társtetteség megállapításához elegendő egyetlen cselekményre vonatkozó esetleges előzetes megállapodás. Bünszövetségnél viszont a megállapodás mindig előzetes, mindig több azonos vagy különböző bűncselekmények elkövetésére irányul és az elkövető tudata pedig átfogja, hogy magatartása a szervezett bűnözésben való részvétel. Jelen esetben a tettesek egymás tevékenységéről tudva, közösen követtek el bűncselekményt.

[49] Tehát az elsőfokú bíróság a cselekmény jogi értékelése tekintetében helyesen ismerte fel a Btk.2.§ (2) bekezdésben foglalt rendelkezéseket és azt helyesen is alkalmazta, amiből I. r. és II. r. vádlottak tekintetében az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv szabályait alkalmazta, míg III. r. vádlott esetében pedig az elkövetéskori Büntető Törvénykönyv rendelkezéseit.

[50] Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel I. r., II. r., és III. r. vádlottak vonatkozásában az egyéni és az általános megelőzés szempontjainak érvényre juttatását a társadalom védelme érdekében, figyelemmel a Btk.79.§, valamint 80.§ (1) bekezdésében foglaltakra. A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket jórészt helyesen feltárta, azonban további enyhítő körülmény a vádlottak esetében az eljárás elhúzódása, melyre nem utalt az elsőfokú bíróság ítéletében.

[51] Ugyanis az eljárás elhúzódásának ténye nem vitatható, melyet a Be.564.§ (4) bekezdésének b) pontja alapján külön enyhítő körülményként vett figyelembe az Ítéltábla.

[52] Az iratok áttanulmányozása után megállapítható, hogy a vád benyújtására 2019. január 14. napján került sor, az ügyet a bíróság másik tanácsa kezdte el tárgyalni és erre, valamint a kialakult járványügyi helyzetre is visszavezethetően az ügyet befejező bírósági tanács csak 2020. szeptember 25. napján tűzött előkészítő ülést. Ezt követően a törvényszék több tárgyalási napot is tartott az ügyben és az ítélet kihirdetésére 2021. június 18. napján került sor.

[53] Az eljárás elhúzódása kapcsán a 2/2017 (II.10.) AB. határozatban az 1. pont alatt az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény 28. cikk [(1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény], miszerint amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt, az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolása rögzítse az eljárás elhúzódásának a tényét, valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét.

[54] Az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[55] Az Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozatának indokolásában a következőket fejtette ki. A bírói gyakorlat enyhítő körülményként veszi figyelembe az időmúlást és a büntetés kiszabása során értékeli (Kúria 56 BK vélemény III/10.).

[56] A büntetőeljárás elhúzódása azonban nem pusztán időmúlást vagy hosszú eljárást jelent, hanem felelősségi kérdést is. Egy hosszú ideig tartó eljárás is eleget tehet az ésszerű határidő követelményének, míg egy abszolút tartamában rövidnek látszó eljárás ugyanakkor megsértheti az alaptörvényi elvárást. Az eljárás elhúzódásának fogalma magába foglalja azt, hogy az eljáró bíróság a büntetőeljárás valamely szakaszában inaktivitást mutatott, és a lefolytatott eljárás nem minden részletében tükrözi azt az erőfeszítést, amelyet a bíróság az ésszerű határidőn belüli elbírálás érdekében kifejtett. Az időmúlás helyett az elhúzódó eljárásra utalás, tehát az ügyben eljáró bíróságok azon tétlenségének az elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak.

[57] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elhúzódó büntetőeljárás miatt bekövetkező Alaptörvény ellenesség orvosolható a büntetés kiszabás során. Amennyiben az ítélet indokolásában megállapítható, hogy a bíróság az eljárás elhúzódására tekintettel a terheltet a büntetés kiszabása során valamilyen kedvezményben részesített, vagyis az idő múlása, az eljárás elhúzódására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki vagy a büntetés helyett intézkedést alkalmazott akkor a terhelt az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogának a megsértésére a továbbiakban megalapozottan nem hivatkozhat.

[58] A Törvényszék a bűnösségi körülmények indokolt helyesbítésétől eltekintve I.r. vádlottal szemben a további enyhítő körülmények ellenére is a büntetési célok elérésére alkalmas és a büntetés kiszabási elveknek megfelelő tettarányos és egyéniesítést is kifejező büntetést szabott ki, törvényes a büntetés nemének, mértékének meghatározása is. A büntetés eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítése nem indokolt, ezért a védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[59] Az elsőfokú bíróság a II. r. és III. r. vádlottak esetében a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket nagyrészt feltárta azonban az enyhítő körülményeket nyomtatékuknak nem megfelelően értékelte. A II. r. vádlott esetében a súlyosító körülmények vonatkozásában mellőzendő a többszörös büntettség, míg mindkét vádlott esetében nyomatékos enyhítő körülmény az eljárás elhúzódása, II. r. vádlott esetében 2 kiskorú gyermekről gondoskodása azzal, hogy novemberre várják harmadik gyermeküket.

[60] Ezen okok folytán a másodfokú bíróság II. r. és III. r. vádlottakkal szemben első fokon kiszabott szabadságvesztés tartamának megtartása mellett, II. r. vádlott esetében 5 év, míg III. r. vádlott esetében 3 év időtartamra felfüggesztette annak végrehajtását a Btk. 85.§. (1),(2) bekezdésére figyelemmel - mellőzve a közügyektől eltiltás mellékbüntetését - , mely büntetés szükséges, egyben elégséges a büntetési célok eléréséhez, tettarányos és kifejezi az egyéniesítés követelményeit is.

[61] Helyes a törvényszék I. r. vádlott vonatkozásában vagyonek Kobzás összege tekintetében tett megállapítása is, mely megfelel a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezéseknek. Az Ítéltábla megjegyzi, hogy a Kúria 1/2008. Büntető Jogegységi Határozata kiemeli, hogy a vagyonek Kobzást arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona kell elrendelni, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Az intézkedés hatályos rendelkezésben megfogalmazott törvényi indokolása valóban tartalmazza azt, hogy a vagyonek Kobzás célja a terhelt vagyoni helyzetének a bűncselekmény elkövetését megelőző állapotba történő visszaállítása. A kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásai közül, azoknál, amelyek a kábítószer értékesítése révén valósulnak meg, az intézkedés jogalapját maga az értékesítés teremti meg.

[62] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb járulékos kérdései során hozott rendelkezések is törvényesek azzal, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőrfőkapitányság által lefoglalt és T.81/2018. tételszám alatt bevételezett bűnjelék a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál található Bj.3150/2019. szám alatt, ezért került sor ennek pontosítására a rendelkező részben.

[63] A bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés is helyesbítésre szorul, tekintettel arra, hogy az iratok részét képező költségjegyzékből megállapíthatóan az eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 1.426.513 Ft, melyből I. r., és II. r., valamint III. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő 648.700 Ft, valamint a II. r., és III. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő 179.308 Ft összege helyes, azonban I. r. vádlott önállóan 312.016, II. r. vádlott 61.490 Ft, míg III. r. vádlott 117.451 Ft bűnügyi költséget köteles megfizetni az állam felhívására. Továbbá az állam terhén maradó összeg helyesen 107.548 Ft.

[64] A felülbírálat tárgyát képező bűnügyi költség összegének tekintetében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság annak összegét mind az egyetemleges, mind az önállóan viselt bűnügyi költségek tekintetében helyesen állapította meg a másodfokon tett helyesbítéssel, tekintettel arra, hogy a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmának megállapítása igazságügyi szakértő és jelen ügyben igazságügyi orvosszakértő kompetenciába tartozott, és még a jogszabály változás ellenére sem tekinthető eltúlzottnak, hiszen az elsődleges szakértői véleményekre még 2018. januárját megelőzően került sor, mivel a cselekmény elkövetése is ezt megelőző, azonban szükséges és indokolt volt a szakértői véleménynek a 2018. január 01-jén hatályba lépett változásra figyelemmel történő kiegészítése is.

[65] Az ítéltábla a Be. 561. § (2) bekezdés a, pontja alapján megállapította I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő befejező időpontját, mivel azt az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni.

[66] Az ítéltábla rögzítette II. r. vádlott megváltozott személyi igazolvány számát.

[67] A kifejtettetekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be.606.§ (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be.605.§ (1) bekezdése értelmében helyben hagyta.

[68] Az Ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.613.§ (1) bekezdése alapján állapította meg, és kötelezte a vádlottakat annak megfizetésére, tekintettel arra, hogy a védelmi fellebbezések csak részben vezettek eredményre.

Debrecen, 2021. október 18.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Virágh Pál sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 20.B.2/2019/232. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. október 18.

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács elnöke